

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Νέων Τριῶν Ἱεραρχῶν
Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ
Κυριακὴ Α΄ τοῦ Νοεμβρίου, 4.11.2013 ἐκ.ήμ.

Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας

«Μνημονεύετε τῶν Ἡγουμένων ὑμῶν»

(Ἐβρ. ιγ΄ 7)

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Θεοφιλέστατε·

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ὅσιώτατοι Μοναχοί, Γέροντες καὶ Γερόντισσες·

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα, Κυριακὴ Α΄ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ τὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας νὰ τιμᾶται ἡ κοινὴ Μνήμη τῶν Νέων Τριῶν Ἱεραρχῶν: **Φ**ωτίου τοῦ Μεγάλου, **Γ**ρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, καὶ **Μ**άρκου τοῦ Εὐγενικοῦ· τοὺς τρεῖς Ἁγίους αὐτοὺς **Π**ατέρας καὶ **Δ**ιδασκάλους τῆς Πίστεώς μας ἡ Ἱερά Σύνοδος μας ἀνεκήρυξε τὸ ἔτος 2005, ὡς τοὺς ἰδιαίτερους **Π**ροστάτας Αὐτῆς στὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἔνστασί Της κατὰ τῆς συγχρόνου μας αἰρέσεως τοῦ Οἴκου-μενισμοῦ.

Ἡ συνοδικὴ αὐτὴ ἀπόφασις βασιζέται στὴν ἐξῆς εὐλαβῆ σκέψι:

- οἱ Νέοι Τρεῖς Ἱεράρχες ἠγωνίσθησαν σθεναρῶς στὴν ἐποχὴ τους, τὸν Θ΄-ΙΔ΄-ΙΕ΄ αἰῶνα, κατὰ τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν καινοτομιῶν τῆς Παπικῆς Δύσεως· ἐπομένως θὰ ἐνισχύουν, ὀδηγοῦν καὶ προστατεύουν τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς ἐποχῆς μας, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται θυσιαστικὰ ἐναντίον τῆς ἰδίας αἰρέσεως, δηλαδὴ τοῦ Παπισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἑτεροδόξων παραφυάδων τοῦ Προτεσταντισμοῦ, οἱ ὅποιες ἔχουν ἐνταχθῆ στὴν λεγομένη

Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ ἀνήκουν στὸ οὕτω λεγόμενον Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν.

* * *

Ἡ ἀναφορά μας στοὺς Ἁγίους Πατέρας εἶναι ἰδιαίτερος σήμερα ἀναγκαία, διότι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ ἀλάθητα κριτήρια τῆς γνησιότητος, τόσο στὰ θέματα Πίστεως-Δόγματος, ὅσο καὶ στὰ θέματα Ζωῆς-Ἐκκλησιαστικοῦ Ἦθους.

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου:

«Μνημονεύετε τῶν **Ἡ**γουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν» (Ἐβρ. ιγ' 7)· δηλαδή, νὰ ἐνθυμησθε τοὺς πνευματικοὺς **Ἡ**γέτες σας, οἱ ὅποιοι σὰς ἐκήρυξαν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ· νὰ ἀναλογίζεσθε τὸ ζηλευτὸ ἀποτέλεσμα τῆς ζωῆς τους καὶ νὰ μιμῆσθε τὴν πίστι τους.

Αὐτὸς ὁ «λόγος τοῦ Θεοῦ» καὶ ἡ «ἀναστροφή» τῶν **Ἡ**γουμένων-Πατέρων μας συγκροτεῖ τὴν πολῦτιμον «Παρακαταθήκην», τὴν Ὅποία καὶ πάλι μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος νὰ φυλάξουμε καὶ διατηρήσουμε:

«Ὁ Τιμόθεε, τὴν **Π**αραθήκην φύλαξον»· «τὴν καλὴν **Π**αραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἡμῖν» (Α' Τιμοθ. ζ' 20· Β' Τιμοθ. α' 14)· τὸν πολῦτιμο θησαυρὸ τῆς Ἀληθείας, τὸν Ὅποιο σοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος, φύλαξε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποφεύγοντας «τὰς βεβλήλους κενοφωνίας», τὶς βλάσφημες φλυαρίες καὶ αἰρέσεις.

* * *

Ὁ Πατὴρ καὶ **Δ**ιδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ φορέας τῆς **Π**αραδόσεως καὶ τοῦ Ἦθους τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὅποιος μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκφράζει θεολογικὰ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀληθείας, καὶ συμβάλλει ἀποφασιστικὰ στὴν ὑπέρβασι μιᾶς θεολογικῆς κρίσεως, ἡ ὅποία συγκλονίζει σὲ μία συγκεκριμένη ἐποχὴ τὴν Ἐκκλησία.

Αὐτοὶ οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ «διαπρέψαντες» ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας· οἱ ὅποιοι ἔγιναν «φωστῆρες ἐν κόσμῳ»· τῶν ὁποίων τὰ «θεοπαράδοτα συγγράμματα καὶ δόγματα» ἔχει θεσπισθῆ νὰ φυλάσσωνται καὶ νὰ υἱοθετοῦνται· οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ὡς «ἔγκριτοι Πατέρες».

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες, τοὺς ὁποίους σήμερα τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία

μας, ἀνήκουν στήν χορεία αὐτῆ τῶν «ἐγκρίτων Πατέρων»: εἶχαν καί ἐξακολουθοῦν νά ἔχουν τὸ χάρισμα νά εἶναι **Πατέρες** καὶ **Διδάσκαλοι** τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ὅποιοι ἀγωνίσθηκαν ὑπὲρ τῆς **Ἀληθείας**, δηλαδή ὑπὲρ τῆς **Σωτηρίας**, ἐφ' ὅσον **Ἀλήθεια** καὶ **Σωτηρία** ταυτίζονται στήν Ὁρθόδοξη Παραδόσί μας.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ψάλλουν μὲ εὐφροσύνη καὶ κατάνυξι οἱ Πιστοὶ τὸ Ἀπολυτίκιό τους:

«Τριάδος θεράποντες, καὶ ὑποφῆται σοφοί, δογμάτων ὀρθότητος, μυσταγωγοὶ ἱεροί, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε· Φώτιε Ἱεράρχα, καὶ Γρηγόριε Πάτερ, Μάρκε ποιμὴν Ἐφέσου, Ὁρθοδόξων Προστάται· καὶ πάσης Ἐκκλησίας, θεμέλιοι ἄρρηκτοι».

* * *

Οἱ τιμώμενοι σήμερα Ἅγιοι **Πατέρες** καὶ **Διδάσκαλοι** εἶναι οἱ «ἐγκριτοὶ Πατέρες», οἱ ὅποιοι ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως τοῦ αἰρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὅποιος πλήττει τὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων ἀπὸ τοῦ 1920, μᾶς διαβεβαιώνουν γιὰ τὴν μεγάλη καὶ σωτηριώδη Ἀλήθεια, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μοναδικὴ Κιβωτὸς τῆς Σωτηρίας τοῦ Ἄνθρώπου· εἶναι ἡ ἀπ' ἀρχῆς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων· εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὅποία ταυτίζεται ὀντολογικὰ μὲ τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

Πᾶσα ἄλλη θεωρία, ἡ ὅποια ἐξισώνει τὴν Ὁρθοδοξία μὲ τίς πολυώνυμες πλάνες τῆς αἰρετικῆς Δύσεως, στὰ ὅρια τῆς λεγομένης Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἀποτελεῖ κακοδοξία καὶ βλασφημία, «βέβηλον κενοφωνίαν», ἀντίθετον πρὸς τὴν «Παρακαταθήκην» τῶν Ἁγίων **Πατέρων** καὶ **Διδασκάλων** πάντων τῶν αἰώνων, καὶ μάλιστα τῶν Ἁγίων Νέων Τριῶν Ἱεραρχῶν· ὧν ταῖς πρεσβείαις, εἴθε ἡ Χάρις τῆς Ἁγίας Τριάδος νά μᾶς διατηρήσῃ ἀσάλευτους στὴν **Ἀλήθεια** καὶ **Σωτηρία** τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας.

